

[Ministeren for offentlige arbejder]

fastland, EF-kollegaer, og der er ingen, der hævder, at de gør det så godt, som vi gør det her i landet.

Det er en kendsgerning, hverken hr. Knud Lind eller hr. Poulsgaard kan komme væk fra, heller ikke Berlingske Tidendes lederskribent; at vi i et års tid har haft en regularitet, der medfører, at 96 pct. af brevene i dette land er fremme hos modtageren formiddagen efter, at de er betroet postvæsenet til besøgelse. Af de resterende 4 pct. er de 3 pct. et døgn forsinket, og 1 pct. er mere end et døgn forsinket.

Jeg har aldrig sagt, at det er godt nok. Vi skal aldrig lægge os til hvile på laurbærene og tro, at vi ikke kan blive bedre. Hvem er god nok? Men det er endnu ikke set gjort bedre nogetsteds, og hvis man tror, man kan opnå 100 pct., så må man altså tro om igen. Jeg tror ikke, det kan blive mange promille bedre.

Men det er da klart, at hvis et personale eller dele af et personale i en periode bestemmer sig til at ville afprøve ledelsens stabilitet, så kan de godt lave slinger i valsen. Jeg har ikke været glad for det, der er foregået på Købmagergades postkontor, men jeg vil gerne sige, at når der endelig har været unoder i musikken, så har det været moderat, og ledelse og personale har fundet hinanden i forrige uge i nye, gode aftaler, som er med til at sikre både regulariteten og økonomien.

Hr. Knud Lind siger, at han er bekendt med – ja, det er klart, det har stået i alle aviser, så det er ikke nogen hemmelighed – at jeg har liggende en ansøgning til finansudvalget om flere penge. Det er ikke rigtigt. For det første drejer det sig om 7 mill. kr., og postsiden omsætter altså 4 mia kr. For det andet er der ikke tale om flere penge, men om en omdisponering af penge, der findes på budgettet til et andet formål. Hvis man tror, at man i en virksomhed med 4 mia kr. i omsætning ikke en gang i løbet af året skal have brug for at regulere de budgetter og de foranstaltninger, man ved årets begyndelse eller forud for dette mente at kunne forudse, så må man også her tro om igen. Det tror jeg i det hele taget hr. Knud Lind skal gøre på en lang række områder.

Må jeg takke hr. Dræbye for hans positive indstilling til lovforslaget.

Må jeg til sidst henstille til dem, der har bare nogen grad af velvillighed, at de vil

hjelpe dette lovforslag til i den ene eller den anden form, helst sådan som det foreligger i dag, at komme hurtigt igennem udvalgsarbejdet. Jeg håber, at der her ved folketingsårets begyndelse vil være tid og kræfter til at stille spørgsmålene hurtigt, så skal jeg til gengæld love at besvare dem hurtigt.

Knud Lind (FP):

Postvæsenets varemærke er et posthorn, og når man før i tiden blæste i posthornet, så var det ensbetydende med afgang, så skete der noget, postdilgencen kørte. Man foretog sig et eller andet, og man regnede med, at posten trods alt nåede København.

Man hører i radioen den næsten daglige brevbunkemelding – jeg ved, at ministeren har været meget ude at rejse, så det er muligt, at han ikke har hørt alle meldingerne – f.eks.: der henligger i dag ca. 150.000 usorterede breve, som vil blive sorteret nu, og de fleste breve skulle være ude mandag. Det er en ganske almindelig melding, og jeg tror, at det var i sidste weekend eller i forrige weekend, jeg hørte den. Derfor er det ikke underligt, at man får indtryk af, at det er en næsten daglig vejrmedling; der er tiltagende højtryk over Azorerne – der er tiltagende brevbunker i omkartringen. Sidste vejrmedling fra omkartringen er ifølge ministeren altså, at der i dag er 2.000 forsinkede breve, og så kunne man sige til sig selv: hvis der bare var én af de 2.000, som havde brug for det brev, så er det uendelig ligegyldigt, om der er 2.000 eller 150.000 forsinkede breve. Der må ganske enkelt ikke være forsinkelser med den pris. Ministeren kræver flere og flere penge, men hvad med ydelserne, bliver de bedre? Nej, det gør de ikke.

Jeg er klar over, at ministeren har været i Portugal, og jeg blev nu vidende om, at ministeren har besøgt Singapore. Jeg gad i øvrigt vide, hvad Singapore har gjort Danmark, når man vil lokke dem til at få en kopi af omkartringen i København. Hvis maskinen i øvrigt er god nok, så må det jo være folkene i København, så må det være noget kineseri, og det har ministeren altså ikke fået bugt med endnu.

Jeg vil slutte med at sige, at det er vigtigt for den enkelte, som sender et brev, at det kommer frem, og så er det ligegyldigt, at der i dag kun er 2.000 breve, der er forsinket, og